

SZEPESI ATTILA

S. I.

ahol a földből madár termett
sziklafalakból bivalyok
szöcskék tücskök forrásvidékén
ahol kiforduló gyökér
halottak bütykös keze
távol az időtől
mégis egész közel
kőhajításnyira
a csillagbetlehemes éghez
elindult
fekete nádasok zúgását
őrízve lobogó hajában
szótlán gubások
vad éhségével énekében
jött olyan mélyről
hogy ahhoz Petőfi bölcseje

arannyal futtatott legenda
s mert mást sem látott
fölégett puszták világító tüzét
vihart hozott egy ázsiai télből
faragott kapuk éjszakáját
aklokig-szegényedett népe
temetős keserveit
(— — — — —)
most
hogy hozzászelidült a földhöz
s ujjai görcse meglazult
rátalál anyjára aki holdfénynél
Korhány vizénél Pusztapándon
juhászok közt bozontos bálvány
öles apja örömére
piros kendőben balladát táncol

Kőkorszak

ez volt a szerelem kőkorszaka
padok a szélfújt liget partjain
rejtőzés kapualj odván
előbb arcod vállad kezed
jelek a tűzfalon
gerinced lélegző ívei
személytelen

ölelés szárnycsapása sugaras levél
aztán december
fehér lapjai közt hazatalálni
egy piros kendő emléke
magunktól egyre távolodva
lakatlan éjszakák
ez volt a szerelem kőkorszaka

Kaleidoszkóp

fatörzsbe szögeket vertél
kavicsot dobtál a folyóba
kakukktól kérdezted éveid

aztán megtanultál a farkasok nyelvén
hasonlított az emberekéhez

szabadságod fegyverek hozták
örömed plakátok hirdették
kijutott neked öregem
a mezítlábas ifjúságból

négy életért csörög
zsebedben aprópénzed
kérdőjellé görbülsz ma holnap

hihetetlen
te voltál a kölyök
aki nem ismertél apádra
mikor megtért az éjszakából
36 évéből kifosztva
leveles bottal szóltanul

Homokvilág

— Gy. Szabó Bélának —

itt kígyócsont sárgul a porban és
kerékív patanyom bogáncs

álmodnál sivatag-éjszakán
őseid csontjából Déva-várat

kavics szögek papírszemét
messziről látod az ifjúságod

máglyát álmodsz emlékeidből
fekete venyigét markolsz a tűzre

építesz homokvárosokat
lerombolsz homokvárosokat

hová lettek a pásztorsípok
éjlovasok bálványtanyák

magadra gyűjtanád a pusztát
temetkezniél vak fényességbe

tudod jaj annak aki e földet
vaslábast verve bebolyongja és

varjakat riaszt szélfújt kórók közt
hiszi holdporban tapos a lába